

Αθήνα, 15-06-2012

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/4351/15-06-2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ταχ. Δ/ση: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 1-3
11523 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210-6475601
FAX: 210-6475628

Α Π Ο Φ Α Σ Η 105 /2012

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της, την 16/2/2012. Παρέστησαν οι Π. Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, και οι Λ. Κοτσαλής, ο οποίος είχε οριστεί εισηγητής, Αν. Πράσσοι, Αντ. Ρουπακιώτης, Δ. Μπριόλας, Γρ. Πάντζιου, τακτικά μέλη. Το τακτικό μέλος Αν. –Ιωάν. Μεταξάς και το αναπληρωματικό αυτού Γ. Λαζαράκος δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος αν και είχαν κληθεί νομίμως. Στη συνεδρίαση παρέστησαν, επίσης, με εντολή του Προέδρου, η Κ. Λωσταράκου, νομικός ελεγκτής ως βοηθός εισηγητής. Επίσης, παρέστη, με εντολή του Προέδρου, και η Α. Κανακάκη, υπάλληλος του Διοικητικού – Οικονομικού Τμήματος της Αρχής, ως γραμματέας.

Η Αρχή, μετά την ανάκληση της με αρ. 28/2003 απόφασής της με την απόφαση 73/2011, εξέτασε εκ νέου την με αρ. πρωτ. 2760/28.12.2001 προσφυγή της Χ στη συνεδρίαση της 17/11/2011 κατά την οποία παρέστησαν οι Ψ, εκπρόσωπος της τράπεζας EFG-EUROBANK Ergasias ΑΕ, και Α. Κανελλόπουλος, πληρεξούσιος δικηγόρος της τράπεζας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω

Η προσφεύγουσα Χ κατά τη διαδικασία αίτησης στεγαστικού δανείου από την τράπεζα Πειραιώς το Σεπτέμβριο του 2000, πληροφορήθηκε ότι υπήρχαν δυσμενή οικονομικά δεδομένα εις βάρος της στο Διατραπεζικό Σύστημα Πληροφοριών ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ, και συγκεκριμένα οφειλή 2.000.000 δρχ. από απλήρωτες συναλλαγματικές. Αγνοώντας την ύπαρξη των στοιχείων αυτών, η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 6/10/2000 αίτηση προς την Τειρεσίας Α.Ε με την οποία ζήτησε να της γνωστοποιηθεί η σχετική καταχώριση. Η εταιρία απάντησε με επιστολή της στις 27/11/2000 ότι στο αρχείο της υπάρχουν καταχωρισμένες τριάντα τρεις συναλλαγματικές εκδόσεως 1991 και 1992 με τράπεζα αναγγελίας την τράπεζα Κρήτης. Σε δεύτερη επιστολή στις 26/9/2001 με την οποία η προσφεύγουσα ζήτησε, μεταξύ των άλλων, και αντίγραφα των σωμάτων των συναλλαγματικών για να λάβει ίδια γνώση του περιεχομένου τους, καθόσον γνώριζε ότι αυτές ήταν πλαστές, η εταιρία απάντησε ότι δεν τηρεί αντίγραφα των αξιογράφων που διαβιβάζονται σε αυτήν από τις τράπεζες.

Η προσφεύγουσα δεν έδωσε συνέχεια μετά την απάντηση αυτή της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ, αλλά με αίτημα της στις 21/7/2001 προς την τράπεζα ΕFG-EUROBANK Ergasias ΑΕ, με την οποία συγχωνεύτηκε η τράπεζα Κρήτης, ζήτησε να της χορηγηθεί βεβαίωση από την οποία να προκύπτει η εξόφληση των ως άνω συναλλαγματικών, σε περίπτωση δε μη εύρεσης των αιτούμενων στοιχείων, να της χορηγηθεί βεβαίωση από την οποία να προκύπτει ότι δεν τηρείται από την τράπεζα αρχείο του έτους 1992 ή τα αιτούμενα στοιχεία είναι δυσχερές να ανευρεθούν. Η τράπεζα απάντησε στις 14/9/2001 ότι δεν κατέστη δυνατόν να ανευρεθούν αυτά και ζήτησε, προκειμένου να ικανοποιήσει το αίτημά της και πρέπει να της γνωστοποιήσει η αιτούσα τους αριθμούς των συναλλαγματικών.

Στο υπόμνημα που κατέθεσε στην Αρχή, η τράπεζα ισχυρίζεται ότι απάντησε στο αίτημα της προσφεύγουσας, αλλά αυτή δεν επανήλθε. Εξάλλου, όπως αναφέρεται στο υπόμνημα, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων ν.2472/97 οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ πέντε έτη μετά την έκδοση της πιο πρόσφατης συναλλαγματικής (1992). Κι αν ακόμη θεωρηθεί ότι συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του ανωτέρω νόμου, τα συγκεκριμένα προσωπικά δεδομένα, ήτοι τα αντίγραφα των επίμαχων συναλλαγματικών τηρήθηκαν από την τράπεζα σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση που προβλέπεται στην απόφαση 523/1999 της Αρχής και επομένως, δεν υπήρξε παράβαση των διατάξεων των

άρθρων 4 παρ.1δ και 12 του νόμου 2472/97.

Η Αρχή μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.1δ του ν.2472/97, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας, πρέπει να διατηρούνται σε μορφή που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων τους μόνο κατά τη διάρκεια της περιόδου που απαιτείται, κατά την κρίση της Αρχής, για την πραγματοποίηση των σκοπών της συλλογής τους και της επεξεργασίας τους. Σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν.2472/97, το υποκείμενο έχει δικαίωμα να γνωρίζει αν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν αποτελούν ή αποτέλεσαν αντικείμενο επεξεργασίας. Προς τούτο έχει δικαίωμα να ζητεί και να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, χωρίς καθυστέρηση, κατά τρόπο σαφή και εύληπτο, μεταξύ άλλων, και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν καθώς και την προέλευσή τους.

2. Η εταιρία ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ, δικαιούται, σύμφωνα με την απόφαση 24/2004 της Αρχής, να τηρεί νόμιμα αρχείο με οικονομικά στοιχεία, μεταξύ άλλων, και στοιχεία διαταγών πληρωμής, ακάλυπτων επιταγών, απλήρωτων συναλλαγματικών κλπ. Τα στοιχεία του αρχείου αυτού διαβιβάζονται ηλεκτρονικά στην εταιρία από το αρχείο των τραπεζών - μελών του διατραπεζικού συστήματος, πρέπει δε να τηρούνται κατά το άρθρο 4 παρ.1δ για τη χρονική περίοδο που απαιτείται, κατά την κρίση της Αρχής, για την πραγματοποίηση των σκοπών της συλλογής τους και της επεξεργασίας τους, δηλαδή για μια δεκαετία σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση που προβλέπεται στην υπ' αριθμ.25/2004 απόφαση της Αρχής. Επομένως, για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, η εταιρία ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ και οι τράπεζες πρέπει να είναι σε θέση να ικανοποιούν τα δικαιώματα πρόσβασης και αντίρρησης των υποκειμένων κατά τα άρθρο 12 και 13 του ν.2472/97.

3. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα στοιχεία που αφορούσαν τις επίμαχες συναλλαγματικές καταχωρίστηκαν στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ πριν από την 1/5/1993 και σύμφωνα με την παραπάνω κατηγοριοποίηση η χρονική διάρκεια τήρησής τους είναι η δεκαετία. Κατά τη διάρκεια του χρόνου αυτού, η προσφεύγουσα υπέβαλε

τις από 27/11/2000 και 26/9/2001 αιτήσεις προς την εταιρία ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ ασκώντας το δικαίωμα πρόσβασης στα στοιχεία που την αφορούν, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν.2472/97. Στις αιτήσεις αυτές απάντησε η εταιρία με τα από 27/11/2000 και 19/10/2001 έγγραφα της γνωστοποιώντας σειρά των επίμαχων συναλλαγματικών, καθώς και την πηγή των στοιχείων αυτών και ενημερώνοντας παράλληλα την προσφεύγουσα ότι δεν τηρεί αντίγραφα αξιογράφων στο αρχείο της. Η προσφεύγουσα εξάλλου δεν επανήλθε για να προβάλλει γραπτώς τις αντιρρήσεις της, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του ν.2472/97.

4. Όσον αφορά την τράπεζα EFG-EUROBANK Ergasias AE, αυτή δεν ήταν σε θέση, όπως ισχυρίζεται, να ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασης που άσκησε η προσφεύγουσα με την από 21/7/2001 αίτησή της, όπως αποδεικνύεται από την από 14/9/2001 απάντησή της προς την προσφεύγουσα όπου βεβαιώνεται αδυναμία ανεύρεσης των επίμαχων στοιχείων. Το γεγονός ότι τα σχετικά στοιχεία με βάση τα οποία έγινε η εγγραφή από την τράπεζα στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ χρονολογούνται σε προγενέστερο από την θέσπιση του Ν.2472/97 χρόνο δεν έχει καθοριστική σημασία για την εφαρμογή του νόμου. Αντιθέτως, αυτό που είναι κρίσιμο είναι ότι μετά το 1997 (χρόνος εφαρμογής του νόμου) παραβιάστηκαν διατάξεις του, όπως η υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας (τράπεζας) να ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασης του άρθρου 12 του ν.2472/97, το οποίο ασκήθηκε εντός του χρονικού διαστήματος τήρησης του σχετικού δεδομένου στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ (Ιούλιος 2001) κατά το οποίο η εγγραφή είχε διατηρηθεί και παρήγαγε τις δυσμενείς συνέπειές της.

Η απαίτηση της τράπεζας, προκειμένου να ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασης, να προσκομίσει η ίδια η προσφεύγουσα τους αριθμούς των συναλλαγματικών, μετακυλίνοντας ουσιαστικά το βάρος τήρησης αρχείου στο υποκείμενο των δεδομένων, αναιρεί στην ουσία την ικανοποίηση του δικαιώματος αυτού. Είναι αυτονόητο λοιπόν ότι η στάση αυτή της τράπεζας οδηγεί σε αναίρεση της άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης και αντίρρησης από την πλευρά του υποκειμένου και αδυναμία ελέγχου της νομιμότητας της επεξεργασίας που διενεργεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας του αρχείου. Η αδυναμία ικανοποίησης του δικαιώματος πρόσβασης που θα οφειλόταν στο λόγο αυτό, θα έπρεπε να οδηγήσει με εντολή της τράπεζας στη διαγραφή των σχετικών στοιχείων από το αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ΑΕ. Η αδυναμία αυτή οφείλεται σε έλλειψη που αφορά τον τρόπο λειτουργίας του αρχείου της τράπεζας και συνιστά και έλλειψη των μέτρων επιμέλειας τα οποία όφειλε να τηρήσει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ώστε να αποφευχθεί το

λάθος, αφού οι διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 10 παρ.3 του νόμου πρέπει να είναι τέτοιες, ώστε να εξασφαλίζουν την ακρίβεια και την ορθότητα των δεδομένων. Η παράλειψη αυτή της τράπεζας οδήγησε στην καταχώρηση και διαβίβαση ανέλεγκτων στοιχείων στην ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, η τράπεζα, λόγω μη τήρησης των προϋποθέσεων του άρθρου 4 παρ.1 δ του ν.2472/97, δεν ήταν σε θέση να ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασης της προσφεύγουσας, κατά παράβαση των άρθρων 10 παρ.3 και 12 του ν.2472/97.

Επειδή με το υπόμνημά της η τράπεζα ισχυρίζεται ότι μετά την ανάκληση της υπ'αρ.28/2003 απόφασης της Αρχής και την πάροδο έκτοτε ικανού χρονικού διαστήματος, τυχόν επιβολή προστίμου εις βάρος της θα προσέκρουε στις αρχές της χρηστής διοίκησης και της μη καταχρηστικής άσκησης των δικαιωμάτων, αφού από το τέλος του 2001 που υποβλήθηκε η υπό κρίση προσφυγή μέχρι την επανεξέταση της υπόθεσης έχει επέλθει χρονικό διάστημα δέκα ετών τουλάχιστον. Προσέθεσε δε ότι, όπως έχει κριθεί σε παρεμφερείς περιπτώσεις επιβολής διοικητικής κύρωσης, το χρονικό διάστημα για την επιβολή κύρωσης δεν μπορεί να υπερβεί την πενταετία από την τέλεση της παράβασης. Η ως άνω θέση συμπορεύεται με τις αρχές του κοινοτικού δικαίου και του 1^{ου} πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ).

Όμως ο ισχυρισμός αυτός της καταγγελλόμενης είναι αβάσιμος για τον λόγο ότι, όπως στο ιστορικό της υπόθεσης αναφέρεται, η προσφεύγουσα υπέβαλε την προσφυγή της με το από 28/12/2001 έγγραφό της στην Αρχή, η Αρχή απέστειλε κλήση προς ακρόαση στην τράπεζα στις 23/4/2003, η δε απόφαση επιβολής προστίμου από την Αρχή εκδόθηκε στις 24/6/2003. Από την ημέρα έκδοσης της απόφασης και μέχρι την ανάκλησή της για λόγους νομιμότητας, η απόφαση είναι ισχυρή και παράγει τα αποτελέσματά της διακόπτοντας τη δυνατότητα «αποδυνάμωσης» του «δικαιώματος»-αρμοδιότητας της Αρχής για την επιβολή ή όχι κύρωσης. Περαιτέρω δε, από την έκδοση της 71/2011 απόφασης της Αρχής με την οποία ανακλήθηκε για λόγους νομιμότητας λόγω κακής σύνθεσης η 28/2003 απόφαση, παρήλθε μικρό χρονικό διάστημα.

Ενόψει της βαρύτητας της πράξης που αποδείχθηκε και της προσβολής που επήλθε από αυτή στο υποκείμενο δηλ. στην προσφεύγουσα, αφού η τελευταία, στερούμενη τη δυνατότητα να ελέγξει τη νομιμότητα της επεξεργασίας των στοιχείων της από την

τράπεζα, συνέχιζε να εμφανίζεται ως οφειλέτης ως τη λήξη του προκαθορισμένου (για τους αποδεδειγμένα οφειλέτες) χρόνου τήρησης,

Η Αρχή κρίνει ομόφωνα ότι πρέπει να επιβληθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας η προβλεπόμενη στο άρθρο 21 παρ.1 εδαφ.β του ν.2472/97 κύρωση που αναφέρεται στο διατακτικό και η οποία κρίνεται ανάλογη με τη βαρύτητα της παράβασης

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Επιβάλλει πρόστιμο είκοσι χιλιάδων Ευρώ (20,000.00) στην τράπεζα EFG-EUROBANK Ergasias ΑΕ για παράβαση των άρθρων 10 παρ.3 και 12 του Ν.2472/1997.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Πέτρος Χριστόφορος

Αγγελική Κανακάκη